

Week-Nieuwsbrief 7, 7 mei - 14 mei 2020

Bericht van de redactie

Na de herdenkings week krijgen we nu een mooie mei week. 'In mei leggen alle vogeltjes een ei, behalve de koekoek en de griet, die leggen in de mei maand niet.' Dat leerde je vroeger, iedere maand heeft zijn eigen kenmerk. Het is nu het moment om te genieten van de volop bloeiende natuur vanuit het raam, het balkon, een veilige wandeling of fietstocht in de zich ontwikkelende 1,5 meter maatschappij. Week-Nieuwsbrief 7 is ook gericht op een mooi-weer-week.

De predikanten tekst komt dit keer van ds Johan Goud (em.) met een bloemen foto van de ingang van onze kerk.

We wensen u allen een zonnige week toe

De Redactie

Kerkdiensten komende weken:

De landelijke broederschap biedt kerkdiensten aan ter vervanging van de lokale kerkdiensten die afgelast zijn in verband met de coronacrisis. Deze zijn wekelijks vanaf zondag te bekijken op het [YouTube kanaal](#).

Zondag 10 mei, ds Kirsten Slettenaar vanuit Hengelo

Zondag 17 mei, ds Friso Boogerd vanuit Bussum

Zondag 24 mei, ds Peter Nissen vanuit Nijmegen

Collecte tweede kwartaal

De collecte is het tweede kwartaal bestemd voor Colorful Chances

Wij rekenen op uw gulle bijdrage voor dit mooie doel.

U kunt uw donatie overmaken naar de rekening: NL 93 INGB 0000 0063 97 van de kerk onder vermelding van: collecte Colorful Chances.

Onze hartelijke dank!

De diaconale commissie

Ons pastoraal team staat voor u klaar.

U kunt hen bereiken op:

Ds Antje van der Hoek: telefoon: 0252-211204,
e-mail: hoekpred.remodenhaag@gmail.com

Ds Reinhold Philipp Telefoon: 070-3878732,
e-mail: reinholdphilipp@freedom.nl

VERTROUWEN

Een weemoedig gevoel gaf het me, toen ik langs onze kleine remonstrantse kerk kwam wandelen, die daar nu leeg en stil in de lentezon staat. Gelukkig bloeit de blauwe regen weer. Als ik er in deze periode zou voorgaan, zou het misschien over 'vertrouwen' gaan. Met deze tekst (Marcus 4:31-32):

'Het is het kleinste van alle zaden op aarde, het mosterdzaadje, maar als het na het zaaien opschiet, wordt 't het grootste van alle planten en krijgt het grote takken, zodat de vogels van de hemel in zijn schaduw kunnen nestelen.'

En misschien ook dit contrasterende gedicht van de dichteres Renée van Riessen. Want dat contrast heb je nodig om jezelf en elkaar duidelijk te maken wat je nu eigenlijk bedoelt. Renée van Riessen heeft lang geleden (1997), in een kerkdienst in onze kerk uit haar werk voorgelezen. Haar gedicht heet 'De vogels hebben nesten':

De vogels in die kale populier
zitten gevaarlijk in de lucht.
Het is of hun bestaan alleen
op overmoed berust.
Het zijn vlekken in een breekbaar web
die vallen kunnen, elk moment.
Ze kunnen nergens hutten bouwen
hun nesten worden in de herfst onthecht.
Ze moeten levenslang de lucht vertrouwen
hun doden komen op de aarde terecht.

Maar tenslotte zou ik zijn teruggekomen bij die tekst uit Marcus 4. Zo begint Gods rijk, Gods aanwezigheid hier onder de mensen: als iets dat zo klein is als een mosterdzaadje, in ons verlangen om vertrouwen te geven, in onze droom van vrede en geluk. Soms is het zo klein dat we een leven nodig hebben om alleen maar dat zaadje te vinden. Misschien hebben we slagen opgelopen die iedere redelijkheid en alle begrip te buiten gaan. Of misschien zagen we niet de zin of namen we simpelweg niet de tijd om het te zoeken. Maar dat allerkleinste zaadje is er en het laat zich vinden. Het kan aan kracht winnen in kortdurende momenten van geluk en herkenning. Het kan zich uitbreiden door de hoop die ons doet leven, het geloof dat ons laat zingen, de liefde die ons tot elkaar brengt. En zo wordt het groter dan al wat groeit, machtiger dan al wat macht bezit. Het wordt als een plant met grote takken die ons leven beschermen, die ons dragen en omhoog tillen.

Johan Goud

Manna voor onderweg 5

Zoek eerst ...

Zoek eerst het Koninkrijk Gods en de rest zal u worden toegeworpen. Mooi gezegd in Matt. 6:33, maar in tijden van corona heb je even wat anders aan je hoofd? In de woestijn ben je eerst wel even bezig met overleven en dat is in de corona-woestijn niet veel anders. Maar

na die eerste schrik is er ook de tijd voor bezinning: waar waren we nu eigenlijk mee bezig, en waar willen we weer mee bezig gaan in de verhoopde post-coronatijd? Het Koninkrijk

Gods is één van de aanduidingen uit onze traditie voor de essentie van dat zoeken en van die vragen.

Nu is het een illusie te denken dat er reisgidsen zijn – of kómen - voor de tocht naar dat Koninkrijk. Of dat je er een visum voor aan kunt vragen, groepsreizenaar kunt organiseren. Lees het nog maar eens goed: zóek eerst ... en de rést zal u erbij worden gegeven. Bij het v́nden van dat Koninkrijk of, waarschijnlijker, bij dat zóeken? Dat Koninkrijk zelf blijft op, of beter: áchter de einder staan. Als een Vermoeden, als een Geheim. Ongrijpbaar, ónaards. Dus kún je er alleen maar naar zoeken, je kunt het niet vinden. Misschien tenzij je beseft: het zoeken zélf is de essentie. De weg is het doel.

Dat is één van de manieren om de pelgrimservaring te beschrijven. Tussen 2000 en 2008 was ik, met een kleine groep Rotterdamse ondernemers, in jaarlijkse etappes op weg naar Santiago de Compostella. 1400 km lang werd ons de weg gewezen, maar waar naartoe? Hoe dichter we bij 'het doel' kwamen, hoe duidelijker het dilemma werd, hoe indringender de vraag: wat nu als we zijn aangekomen in Santiago? Dat kan toch eigenlijk niet, dat zal toch slechts schijn zijn?

Dat soort vragen komt ook op wanneer we denken aan 'het nieuwe normaal'. We weten al een beetje dat we het waarschijnlijk voorlopig wel kunnen vergeten om te spreken over het 'post-corona-tijdperk': corona zal in meerdere of mindere mate bij ons blijven. Maakt dat wel echt uit? Kwetsbaar blijven we toch, al dreigden we dat soms te vergeten. Maar nu kunnen we er even niet omheen: hoe moeten we onze maatschappij her-inrichten, hoe moeten we weer gaan samen-leven?

Het antwoord is – natuurlijk toch? - hetzelfde als tevoren. Dat vraagt dus blijvend om bezinning. Lijkt lastig, vooral wanneer je het als Remonstrant toch al moeilijk genoeg hebt met deGodsvraag. Dat Koninkrijk Gods zou dan wel eens dúbbel lastig kunnen zijn.

Líikt lastig. Want ten eerste: de twee vragen – naar G'd en naar het Koninkrijk Gods - kun je zien als twee richtingwijzers naar hetzelfde doel. Ten tweede mogen we er rustig van uit gaan dat dat Koninkrijk een zóekrichting is, geen tastbaar einddoel. Dat doel blijft ongrijpbaar achter de einder, hoe ver we ook door lopen. Maar, zo is het ons aangezegd, we moeten wel dóór lopen. Ten derde: er is ook een eenvoudige uitleg van deze tekstregel: begin je dag met een gebed, een meditatie of een stil of bezinnend moment. Een grondbeginsel voor elke serieuze pelgrim. Voor ons allen dus.

Bram Rutgers van der Loeff

Mei

Prachtig en langzaam bloeit de tuin,
in jong gras ligt de stilte,
een handvol bloesem, een handschoen
groen
om takken van de winter.

Het raam staat open, het gordijn
beweegt, de wind gluurt binnen,
zijn armen om de schaduw van
de nacht die hem moet tillen.

Zij slaapt, een zwaan, een vlinder
door blad hoor ik zijn voeten gaan.

uit: 'Verzamelde gedichten', 1997.

Schrijver: **Chris van Geel**

Vooroordelen: hebt U ze?

Veel activiteiten van onze gemeente vervallen nu, maar voor het volgende seizoen '20/21 is de Uytendogaert-commissie al druk doende. Zo staat er – deo Volente - voor 6 september aanstaande een openingsdienst gepland, waarna de Mensenbieb.

een speciaal op onze gemeente afgestemd programma verzorgd. Misschien heeft u er al wel eens van gehoord? De Mensenbieb is een bibliotheek, niet met boeken, maar met mensen! Want ook mensen kun je zien als 'levende boeken' die je kunt 'lenen'. Deze boeken zijn echter mensen die je normaal niet zo snel zou spreken. Denk bijvoorbeeld aan een transgender, dakloze, imam of vluchteling. Iemand die afwijkt van de 'norm' en daardoor de kans loopt anders benaderd, buitengesloten of gediscrimineerd te worden. Zo brengt de Mensenbieb mensen letterlijk met elkaar in gesprek en draagt daardoor bij aan verbinding en meer wederzijds begrip in onze samenleving. De Mensenbieb is een organisatie zonder winstoogmerk, met als doel een samenleving waarin ieder mens tot zijn recht komt.

En nu dan mijn vraag: om het programma te zijn tijd op ónze gemeente te kunnen afstemmen wil de Mensenbieb graag een overzichtje van ons van tien vooroordelen.

Vooroordelen in de lijn van 'Jongeren lezen niet meer' of 'Blondjes zijn dom'. Heeft u een voorbeeld van eigen vooroordelen? Hoe lastig dat vaak ook is, want van veel vooroordelen zijn wij ons niet bewust. Hoe het ook zij, als u er gedachten over hebt, mail het naar: hoekpred.remodenhaag@gmail.com. Bij voorbaat veel dank!

Ds Antje van der Hoek

Kring contact

Kring Benoordenhout II: Omzien naar elkaar.

Door de vakantie van onze predikant Reinhold Philipp aan het begin van het jaar zagen we elkaar in de maand februari voor het eerst en voor het laatst.... De contacten droogden op, afgezien van enkele ontmoetingen op straat. Voor de komende maanden waren geen nieuwe data vastgelegd i.v.m. het studie verlov van Reinhold.

Alle reden om op een andere manier van elkaar te horen. De meest voor de hand liggende is die van de email. Reinhold heeft de aftrap gegeven en daarop volgden diverse bijdragen.

We vertellen elkaar of en hoe we de lege agenda weten te vullen - waar we tegenaan lopen - waardoor we bemoedigd worden - wat kan helpen om de isolatie vol te houden – wat we als positief ervaren ondanks alle onzekerheid. Suggesties van allerlei aard ter inspiratie passeren de revue: een muziekstuk, een goed boek, regelmaat , het ontluikende voorjaar, de online kerkdiensten. Door te vertellen wat hem of haar bezig houdt, bestaat bovendien de mogelijkheid om nieuwe kanten van elkaar te leren kennen en daar in de toekomst bij aan te knopen. We komen zo toch dicht bij elkaar in figuurlijke zin!

Coos van Beuningen

Coronababbel

Mei 2020

„Im wunderschöne Monat Mai...“ , zo begint het eerste lied van de cyclus 'Dichterliebe' van de componist Robert Schumann.

Ik hoor van veel kanten dat mensen in deze coronatijd veel intenser van de natuur genieten. Doet u het ook, of komt u helemaal niet buiten?

Ik hoorde ook dat een gemeentelid dat in de gehandicaptenzorg werkt en alleenstaande moeder is de ENIGE is die gebruik maakt van de door de gemeente Den Haag georganiseerde kinderopvang voor werkers in vitale beroepen... (Wat zegt dit over bubbels...? Daar praat ik graag een andere keer over)

Aan het begin van deze maand hebben we herdacht en gevierd. De kerk is bij uitstek een plek daarvoor. Door te herdenken en te vieren knoop je a.h.w. vanuit je heden je verleden aan je toekomst vast.

Aan het eind van deze maand zou Claartje Kruijff komen vertellen over haar grootouders die de Birmaspoorweg en het jappenkamp hebben overleefd. Ik vertelde al in een eerdere babbel dat Claartjes oma uit haar geloofsleven moed putte en er innerlijke vrijheid door vond.

Laten we elkaar de ruimte geven om op de huidige situatie op een eigen manier te reageren! Voor de ene mens betekent deze toestand een uitdaging, voor de ander juist een bedreiging. En wij hebben allemaal de dingen waar we gehecht aan zijn. De een laat makkelijker los dan de ander...

Onze geloofsgemeenschap vormt a.h.w. een podium voor gedachtenuitwisseling. Afgelopen week zei een contactlid tegen mij: "gelukkig heb ik de tijd en de ruimte om naar anderen om te kijken; mijn hoofd en hart zitten barstensvol met alle verhalen die ik hoor..."

Gaat u ook uw verhaal droppen voor de Nieuwsbrief? Dan komen we op die manier in gesprek met elkaar!

Margreet Jonkers

**En kijk, nu kunnen ook wij voorzichtig en omzichtig
ons ei weer verlaten en de kerk lonkt in de verte.**